

право розглядати скарги, здійснювати моніторинг, виносити рекомендації, накладати санкції та інші заходи щодо держав, які порушують права людини.

Національний захист прав людини базується на конституційному та законодавчому закріпленні прав людини, а також на ефективному їх забезпеченні та захисті відповідними державними органами та установами. Конституція України визначає права людини як найвищу соціальну цінність, а державу як гаранта їх забезпечення та захисту. Законодавство України передбачає різні форми та методи захисту прав людини, такі як конституційна скарга, адміністративна скарга, цивільна скарга, кримінальна скарга, адміністративне судочинство, цивільне судочинство, кримінальне судочинство, адвокатура, омбудсман, національні меншини, громадські організації та інші. Ці форми та методи мають на меті забезпечити ефективний та доступний захист прав людини від будь-яких порушень та зловживань з боку держави або інших суб'єктів

У світлі викладеного вище, можна зробити висновок, що права людини та їх захист у сучасному вимірі є одним з найбільш важливих та складних завдань для людства. Вони вимагають від нас не тільки знання та розуміння своїх прав, але й активної участі та відповідальності за їх забезпечення, захист та розвиток. Вони також вимагають від нас постійного діалогу, співпраці, партнерства та солідарності з іншими людьми, суспільствами та державами, які також прагнуть досягнути поваги, толерантності, рівності, справедливості, миру, безпеки та гармонії. Вони також вимагають від нас креативності, інноваційності, адаптаційності та готовності до змін, які відбуваються у сучасному світі. Вони також вимагають від нас оптимізму, надії, віри та любові до себе, до інших та до життя.

Таким чином, права людини та їх захист у сучасному вимірі є не тільки викликом, але й можливістю для кожної людини, суспільства та світу. Вони є шляхом до досягнення гідності, свободи, розвитку та щастя для всіх. Вони є ціллю, до якого ми повинні прагнути, і результатом, яким ми повинні пишатися. Вони є нашим спільним багатством, спадщиною та майбутнім людства.

***Воронкіна Мирослава Юріївна**
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Топоркова М.М.
Державний біотехнологічний університет*

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Механізми правового захисту прав людини на міжнародному рівні становлять основний інструментарій у впровадженні та захисті прав людини:

Європейський Суд з прав людини: Розглядає скарги про порушення прав людини в країнах-учасницях Європейської конвенції про права людини. Рішення цього суду мають обов'язковий характер для держав-членів.

Міжамериканський Суд з прав людини: Виконує аналогічну функцію в регіоні Америки, розглядаючи скарги про порушення прав людини в країнах, які прийняли Американську конвенцію про права людини.

Комітет з прав людини ООН: Цей комітет моніторить виконання Міжнародного пакту про громадянські та політичні права країнами-учасницями. Він видає рекомендації та публікує звіти про стан прав людини.

Спеціальні процедури ООН: Це інструмент, що дозволяє спеціальним доповідачам досліджувати конкретні аспекти прав людини у різних країнах та робити рекомендації.

Ці механізми не лише надають можливість звертатися за захистом прав людини на міжнародному рівні, але й відповідають за порушення цих прав у відповідних інстанціях. Їхня діяльність спрямована на зміцнення правових механізмів та створення стабільного і ефективного механізму захисту прав людини в усьому світі.

Боротьба з дискримінацією та забезпечення рівних можливостей для всіх є важливим етапом на шляху до справедливого суспільства.

Уряди приймають законодавство, яке строго забороняє дискримінацію на основі різних критеріїв, таких як раса, стать, орієнтація, інвалідність тощо. Це створює правові механізми для захисту тих, хто потрапив під дію дискримінації.

Просвітницькі кампанії та освітні програми важливі для підвищення свідомості суспільства щодо негативних наслідків дискримінації та сприяють формуванню толерантних поглядів.

Роботодавці активно вживають заходів для запобігання дискримінації під час найму та працевлаштування, забезпечуючи рівні умови для всіх працівників незалежно від їхніх особистих характеристик.

Реалізація соціальних програм та ініціатив спрямована на підтримку та захист людей, які стали жертвами дискримінації, забезпечуючи їм необхідну допомогу та підтримку.

Зосередження уваги на цінностях рівних можливостей та боротьба з усіма формами дискримінації сприяє створенню більш справедливого, толерантного та рівного суспільства для всіх його членів. Спільні зусилля на рівних можливостей відображають суть справедливості та визнання гідності кожної людини.

Глобальне співробітництво у галузі прав людини відіграє вирішальну роль у забезпеченні та захисті прав і свобод людини.

Країни активно співпрацюють, обмінюючи досвідом та найкращими практиками у сфері захисту прав людини. Це сприяє удосконаленню методів та стратегій, що використовуються для захисту прав людини в різних країнах.

Спільне прийняття міжнародних конвенцій та договорів, які встановлюють мінімальні стандарти захисту прав людини, допомагає забезпечити спільну основу для захисту прав людини у всьому світі.

Участь у міжнародних організаціях моніторингу захисту прав людини дозволяє залучити експертів з різних країн та ділитися інформацією для реагування на порушення прав людини.

Глобальна співпраця спрямована на надання допомоги країнам, які потребують підтримки у реалізації та захисті прав людини, підтримуючи їхні зусилля у цій сфері.

Взаємодія громадянського суспільства та міжнародних організацій сприяє розвитку та захисту прав людини, дозволяючи об'єднати зусилля для зміцнення правової бази та моніторингу захисту прав людини у всьому світі.

Ці аспекти глобального співробітництва є ключовими у забезпеченні найвищого рівня захисту прав людини на міжнародній арені та сприяють підтримці країн у реалізації міжнародних стандартів прав людини. Це важлива дія для підтримки та захисту прав людини як у конкретних країнах, так і на загальному міжнародному рівні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Захист прав і свобод людини є найважливішим завданням держави.
URL: <https://ccu.gov.ua/novyna/zahyst-prav-i-svobod-lyudyny-ye-pauvazhlyvishym-zavdanniam-derzhavy-perekonani-uchasnyku-0>
2. Кельман М. С., Токарська А. С., Ярмол Л. В., Цебенко С. Б., Дутко А. О. Сучасні механізми захисту прав людини: колективна монографія. Львів : Галицька видавнича спілка, 2020. 220 с.
3. Міжнародна система захисту прав людини : навчальний посібник. Київ: ФОП Голембовська О.О. 168 с.

*Грама Денис Іванович
Науковий керівник – ст. викл. Півненко Л.В.
Державний біотехнологічний університет*

ОХОРОНА ПРАВ, СВОБОД ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

У сфері кримінального провадження, де має місце застосування різних заходів державного примусу і де особливо обмежуються права та свободи осіб, залучених у сферу кримінального процесу, питання охорони прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження набуває особливого значення. З огляду на це, законодавець чітко встановив завдання кримінального процесу, одним із яких відповідно до ст. 2 КПК України, якраз і є охорона прав, свобод та законних інтересів його учасників.

Загалом, перелік учасників кримінального провадження міститься в п. 25 ст. 3 КПК України. Усі вони виконують своє призначення, а тому наділяються певним обсягом прав і обов'язків. Відповідно до переліку учасників кримінального провадження (п. 25 ст. 3 КПК України) охороні підлягають права, свободи та законні інтереси як сторін кримінального провадження